

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

อักษรย่อชื่อคัมภีร์ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ใช้อ้างอิงจากคัมภีร์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี. ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก, ๒๕๐๐. และ พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พุทธศักราช ๒๕๓๙ อรรถกถาภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คัมภีร์ปกรณ์วิเสส วิสุทธิมรรคภาษาบาลี และภาษาไทย คัมภีร์สารัตถทีปนีวินัยฎีกา และวิสุทธิมรรคมหาฎีกา ภาษาบาลีฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัยเรียงตามลำดับคัมภีร์ดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.ม.	(ไทย) = วินัยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
วิ.จุ.	(ไทย) = วินัยปิฎก	จุฬวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ม.	(บาลี) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาเวคคปาลิ	(ภาษาบาลี)
ที.ม.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา.	(บาลี) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกเวคคปาลิ	(ภาษาบาลี)
ที.ปา.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(บาลี) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสกปาลิ	(ภาษาบาลี)
ม.ม.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(บาลี) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปณณาสกปาลิ	(ภาษาบาลี)
ม.ม.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.อุ.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	อุปริปณณาสก	(ภาษาไทย)
ส.สพ.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สหายตนวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ม.	(บาลี) = สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	มหาเวคคปาลิ	(ภาษาบาลี)
ส.ม.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
อง.เอกก.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย	เอกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทุก.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย	ทุกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ติก.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย	ติกนิบาตร	(ภาษาไทย)

อง.จตุกก.	(บาลี) =	สูตรตันตปิฎก	องคฺตฺตฺรณิกาย	จตุกกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)
อง.จตุกก.	(ไทย) =	สูตรตันตปิฎก	อังคฺตฺตฺรณิกาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ปญจก.	(ไทย) =	สูตรตันตปิฎก	อังคฺตฺตฺรณิกาย	ปัญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ฉกก.	(ไทย) =	สูตรตันตปิฎก	อังคฺตฺตฺรณิกาย	ฉกฺกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.สตฺตก.	(ไทย) =	สูตรตันตปิฎก	อังคฺตฺตฺรณิกาย	สตฺตกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ.	(ไทย) =	สูตรตันตปิฎก	ขุทฺทกนิกาย	ธรรมบท	(ภาษาไทย)
ขุ.ป.	(ไทย) =	สูตรตันตปิฎก	ขุทฺทกนิกาย	ปฏิสํมภิทาพรรค	(ภาษาไทย)
ขุ.อป.	(ไทย) =	สูตรตันตปิฎก	ขุทฺทกนิกาย	อปทาน	(ภาษาไทย)
ขุ.ม.	(ไทย) =	สูตรตันตปิฎก	ขุทฺทกนิกาย	มหานิเทศ	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา.เอกก.	(ไทย) =	สูตรตันตปิฎก	ขุทฺทกนิกาย	เอกกนิบาตชาดก	(ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

อภิ.สง.	(ไทย) =	อภิธรรมปิฎก	ธรรมสังคณี	(ภาษาไทย)
อภิ.วิ.	(ไทย) =	อภิธรรมปิฎก	วิภังค์	(ภาษาไทย)
อภิ.ปุ.	(ไทย) =	อภิธรรมปิฎก	บุคคลบัญญัติ	(ภาษาไทย)

๒. คำย่อชื่อคัมภีร์อรรถกถา

อรรถกถาพระสูตรตันตปิฎก

ที.สี.อ.	(บาลี) =	ทีฆนิกาย	สมุจฺจลวิลาสินี	สีลชนธวคฺคอฏฺฐกถา	(ภาษาบาลี)
ที.ม.อ.	(บาลี) =	ทีฆนิกาย	สมุจฺจลวิลาสินี	สีลชนธวคฺคอฏฺฐกถา	(ภาษาบาลี)
อง.เอกก.อ.	(ไทย) =	อังคฺตฺตฺรณิกาย	มนโรธปุรณี	เอกกนิบาตอรรถกถา	(ภาษาไทย)
ขุ.ป.อ.	(บาลี) =	ขุทฺทกนิกาย	วิสุทฺธชนวิลาสินี	อปทานอฏฺฐกถา	(ภาษาบาลี)
ขุ.สุ.อ.	(ไทย) =	ขุทฺทกนิกาย	ปรตฺถทีนํ	สูตรตนิบาตอรรถกถา	(ภาษาไทย)

อรรถกถาพระอภิธรรมปิฎก

อภิ.สง.อ.	(บาลี) =	อภิธมฺมปิฎก	ธมฺมสงคณํ	อฏฺฐสาสินีอฏฺฐกถา	(ภาษาบาลี)
-----------	----------	-------------	-----------	-------------------	------------

ฎีกาพระสูตรตันตปิฎก

ที.ม.ฎีกา	(บาลี) =	ทีฆนิกาย	ลีนตฺถปภาสาสินี	สีลชนธวคฺคฎีกา	(ภาษาบาลี)
อง.ฉกก.ฎีกา	(บาลี) =	องคฺตฺตฺรณิกาย	ฉกฺกนิปาตฎีกา		(ภาษาบาลี)

ปกรณ์วิเสสวิสุทธิมรรค

วิสุทธิ. (ไทย) = วิสุทธิมรรคปกรณ์ (ภาษาไทย)

๒) การระบุเลขหน้าภาษาไทย

การใช้อักษรย่อเกี่ยวกับพระไตรปิฎกภาษาไทย ใช้ระบบอ้างอิงที่ระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังคำย่อคัมภีร์ เช่น ที.ม. (ไทย) ๑๐/๒๑๖/๑๖๔. หมายถึง สุตตันตปิฎก ทีฆนิกายมหาวรรค ภาษาไทย เล่ม ๑๐ ข้อ ๒๑๖ หน้า ๑๖๔ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙

การใช้อักษรย่อเกี่ยวกับคัมภีร์อรรถกถา ฎีกาใช้ระบบอ้างอิงที่ระบุ เล่ม/หน้า หลังคำย่อคัมภีร์ เช่น อง.จตุกก.อ. (ไทย) ๒/๖๗-๗๐. หมายถึง อรรถกถาพระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย มโนรพปुरुณี ติกนิบาตอรรถกถา ภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่ม ๒ หน้า ๖๗-๗๐ การใช้อักษรย่อเกี่ยวกับปกรณ์วิเสสวิสุทธิมรรค ใช้ระบบอ้างอิงที่ระบุ เล่ม/หน้า หลังคำย่อหลังคัมภีร์ เช่น วิสุทธิ. (บาลี) ๓/๔๓, วิสุทธิ. (ไทย) ๓/๑/๘๘. หมายถึง คัมภีร์วิสุทธิมคคปกรณ์ ภาษาบาลี ภาค ๓ หน้า ๔๓ และวิสุทธิมรรคปกรณ์ภาษาไทย ภาค ๓ ตอน ๑ หน้า ๘๘ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย